

**Trgovačkom sudu u Zadru
Z a d a r**

Na broj: St-169/2023

Stečajni vjerovnik: CITY LAB d.o.o. Zadar, Luke Botića 25, OIB: 25986643588, zastupan po Direktoru Aliji Gariboviću iz Zadra, Botića 25

Podnesak

U 3 primjerka, prilozi u privitku

Rješenjem od 17. lipnja 2024.g. sud je odredio sazivanje skupštine vjerovnika radi donošenja odluka kojima bi se stečajnoj upraviteljici stečajnog dužnika Sinapi d.o.o. u stečaju odobrilo pokretanja parničnih postupaka radi pobijanja kupoprodajnih ugovora od 3.8.2022.g. temeljem kojih je stečajni dužnik prodao, a stečajni vjerovnik City lab d.o.o., te treće osobe Irena Garibović i Faik Garibović kupili tri različita stana u zgradama izgrađenima na čest. zem. 1246/3 i 1246/4 k.o. Zadar.

Stečajni vjerovnik se protivi sazivanju skupštine vjerovnika i odobravanju objesnog parničenja kojima će se samo povećati troškovi stečajne mase i time umanjiti mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika.

Da se doista ovdje predlaže objesno parničenje proizlazi iz slijedećih činjenica:

I. Stečajna upraviteljica nije uz prijedlog dostavila prethodno odobrenje stečajnog suca iz čl. 212. st. 4. SZ, a koja procesna pretpostavka je morala biti ispunjena prije sazivanja skupštine vjerovnika, te se nedostatak iste ne može otkloniti naknadnim odobrenjem.

II. Sukladno čl. 212. st. 1. SZ pravne radnje stečajnog dužnika ovlašteni su pobijati ne samo stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika već i svi stečajni vjerovnici. Stoga, ukoliko netko od stečajnih vjerovnika smatra da je opisanim pravnim radnjama oštećen do te mjere da se ne može namiriti iz vrijednosti stečajne mase, tada je taj isti ovlašten sam pokrenuti i o svom trošku voditi parnični postupak radi pobijanja pravnih radnji stečajnih dužnika.

U konkretnom slučaju nema nikakve potrebe da stečajni dužnik o svom trošku vodi takve parnične postupke i na štetu stečajnih vjerovnika dodatno zadužuje stečajnu masu.

III. Stečajna upraviteljica u prijedlogu za sazivanje skupštine stečajnih vjerovnika nije obrazložila, a kamoli učinila vjerojatnim da su ovdje ispunjene osnovne pretpostavke za dopustivost podnošenja tužbe

radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji. Isto tako stečajna upraviteljica je propustila iznijeti razloge i dokazne prijedloge na kojima temelji osnovanost predloženih tužbenih zahtjeva.

Dapače, stečajna upraviteljica izrijekom navodi da ne traži odobrenje od skupštine vjerovnika, već traži samo da stečajni vjerovnici iznesu stav o potrebi vođenja takvih postupaka.

Međutim, stečajna upraviteljica ne iznosi niti jedan valjani razlog zbog čega je nužno da stečajni dužnik pokrene takve postupke.

IV. Prijedlog stečajne upraviteljice da se stečajnom dužniku odobri pokretanje parnica radi pobijanja predmetnih kupoprodajnih ugovora je paušalan, neobrazložen, a zbog čega stečajni vjerovnik ovdje mora ukazati na očitu neosnovanost takvog prijedloga.

1. Prije svega ističe se da stečajna upraviteljica nije ispitala zemljišnoknjižno stanje.

Naime, iz sadržaja zk.ul.17933 k.o. Zadar jasno proizlazi da na teret etažnog vlasništva E-8 egzistira teret - založno pravo radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 7.917.842,54 kn u korist hipotekarnog vjerovnika Pakel d.o.o., a koja hipoteka je upisana pod brojem Z-9777/2022 od 7.4.2022.g.

Iz sadržaja zk.ul.18515 k.o. Zadar jasno proizlazi da na teret etažnog vlasništva E-3 i E-4 egzistira teret - založno pravo radi osiguranja novčane tražbine u iznosu od 7.917.842,54 kn u korist hipotekarnog vjerovnika Pakel d.o.o., a koja hipoteka je upisana pod brojem Z-9777/2022 od 7.4.2022.g.

Nadalje, iz sadržaja povijesti upisa jasno proizlazi da su stečajni vjerovnik City lab d.o.o., ali i treće osobe Irena Garibović i Faik Garibović stekli ove nekretnine nakon uknjižbe založnog prava, dakle da su nekretnine u trenutku stjecanja već bile opterećene hipotekama u korist drugog stečajnog vjerovnika – Pakel d.o.o.

Prema tome, sve kada bi povodom tužbe radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika sud slučajno prihvatio predložene tužbene zahtjeve i utvrdio da spomenuti kupoprodajni ugovori ne proizvode pravne učinke prema stečajnoj masi, sve i tada se ove nekretnine ne bi vratile u stečajnu masu jer bez obzira na upise u B listu (vlasništvo) ove nekretnine bi i dalje bile opterećene razlučnim pravima – hipotekama u korist razlučnog vjerovnika (C list) , a ovdje i stečajnog vjerovnika – Pakel d.o.o.

Za napomenuti je da se radi o hipotekama koje osiguravaju tražbine stečajnog vjerovnika Pakel d.o.o. koje je stečajna upraviteljica priznala u ovom stečajnom postupku.

Dakle, bez obzira da li su predmetne nekretnine vlasništvo stečajnog vjerovnika City lab d.o.o. ili trećih osoba, te iste nekretnine nikako ne ulaze u stečajnu masu jer su opterećene razlučnim pravima pa se stečajni vjerovnici ne mogu naplatiti iz vrijednosti tih nekretnina neovisno o tome tko je njihov vlasnik, stečajni dužnik ili bilo tko drugi.

Stoga ovdje nije ispunjena osnovna pretpostavka za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika jer se ove pravne radnje (kupoprodajni ugovori) ne reflektiraju na obujam stečajne mase, pa samim time nemaju utjecaja na namirenje stečajnih vjerovnika.

2. Stečajna upraviteljica propustila je obrazložiti kako i na koji način su stečajni vjerovnici Pakel d.o.o. (koji je i razlučni vjerovnik) i City lab d.o.o. sklapanjem ovih pravnih poslova oštećeni u namirenju svojih stečajnih tražbina.

Pakle d.o.o. kao razlučni vjerovnik može slobodno, u svako doba, namiriti se iz vrijednosti sve tri nekretnine, neovisno o ishodu parnica koje bi stečajni dužnik pokrenuo radi pobijanja kupoprodajnih ugovora.

S druge strane City lab d.o.o. bi kao stečajni vjerovnik, u slučaju da stečajni dužnik uspije u sporu, u skladu s čl. 213. SZ prijavio u stečajnom postupku novu tražbinu u visini od 1.371.663,00 s naslova povrata stečenog bez osnove – isplaćene kupoprodajne cijene.

Treće osobe, Irena Garibović i Faik Gariović, bi također u skladu s čl. 213. SZ prijavili u stečajnu masu svoje tražbine u iznosu od 1.033.835,00 kn i 873.358,00 kn, s naslova povrata stečenog bez osnove – isplaćene kupoprodajne cijene.

Prema tome, sve kada bi stečajni dužnik uspio u takvom sporu time se ne bi povećala mogućnost ravnomjernog namirenja stečajnih dužnika.

Ovo iz razloga jer bi se u stečajni postupak prijavila još dva stečajna vjerovnika te bi se priznale još tri tražbine u ukupnom iznosu od 438.000,00 eur, a zbog postojanja razlučnog prava na tim nekretninama, stari i novi stečajni vjerovnici se ne bi mogli naplatiti iz vrijednosti istih nekretnina.

Prema tome, jasno je da bi se takvim objesnim parničenjem stečajni dužnik samo još više zadužio, te bi se troškovi stečajne mase višestruko povisili...

Uzgred rečeno, stečajna upraviteljica je propustila uvidjeti i da su nekretnine već opterećene zabilježbama sporova zbog utvrđenja prava vlasništva, što znači da ako treće osobe uspiju sa svojim tužbenim zahtjevima da će tada oni sa pravomoćnom presudom dokazati osnovanost svojih izlučnih zahtjeva...

Zbog postojanja razlučnih prava i možebitno izlučnih prava sasvim je izvjesno da se stečajni vjerovnici neće naplatiti iz vrijednosti nekretnina, to jest da pobijanje dužnikovih pravnih radnju u ovom slučaju neće imati nikakvog utjecaja na obujam stečajne mase.

3. Stečajna upraviteljica u prijedlogu nije navela opravdanost razloga za pokretanja takvih parnica, niti je dokazala makar na razini vjerojatnosti da bi uspješno pobila sporne pravne radnje.

Stoga stečajni vjerovnik City Lab d.o.o. ovdje mora ukazati sudu zbog čega nisu (kumulativno) ispunjene sve zakonske pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika.

Prije svega stečajna upraviteljica se paušalno pozvao na odredbe čl. 198. SZ bez da je precizirala da li njoj sporne pravne radnje predstavljaju kongruentno namirenje, inkongruentno namirenje, izravno oštećenje ili namjerno oštećenje vjerovnika.

Radnja kongruentnoga namirenja (pokrića) morala je biti poduzeta u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, stečajni dužnik je u to vrijeme morao biti

nesposoban za plaćanje, a vjerovnik prema kome je radnja poduzeta je morao znati da je dužnik nesposoban za plaćanje (čl. 199. SZ).

Inkongruentno namirenje je pravna radnja kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje, koje on nije imao pravo zahtijevati na taj način ili u to vrijeme ako je poduzeta u posljednjem mjesecu prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga ili ako je poduzeta tijekom trećega ili drugoga mjeseca prije podnošenja prijedloga, a dužnik je u to vrijeme bio nesposoban za plaćanje ili ako je radnja poduzeta tijekom trećega ili drugoga mjeseca, a vjerovnik je u vrijeme njenoga poduzimanja znao da se njome oštećuju stečajni vjerovnici(čl. 200. SZ).

Pravne radnje kojima se vjerovnici izravno oštećuju u smislu članka 201. SZ podrazumjevaju pravni posao koji je poduzet tijekom posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, ako je u vrijeme njegova poduzimanja dužnik bio nesposoban za plaćanje i ako je druga strana znala za tu nesposobnost ili ako je poduzet nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, a druga strana je u vrijeme pravnog posla znala ili morala znati za nesposobnost za plaćanje ili za prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. S tim da je postojanje stvarne štete za vjerovnika u ovom slučaju treba u postupku dokazati.

Namjerno oštećenje vjerovnika je pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, a može se pobijati samo ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika.(čl. 202. SZ) Iz sadržaja citiranog pravila proizlazi da se pravna radnja dužnika u ovom slučaju može pobijati u koliko su uz opće pretpostavke kumulativno ispunjene i posebne pretpostavke koje bi raščlanjeno ovako glasile: radnja mora biti poduzeta u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga, dužnik je radnju poduzeo s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, a vjerovnik prema kojem je radnja poduzeta je znao za namjeru dužnika.

Dakle, opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika koje moraju u svakom slučaju biti ispunjene su:

- da je prije otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom,
- da je prije otvaranja stečajnog postupka poduzeta pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja,
- da je pobijana radnja dovela je do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika,
- da se krajnji rezultat pobijanja očituje u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika.

U konkretnom slučaju stečajni postupak otvoren je rješenjem broj St-169/23 od 20.9.2023.g., međutim pravne radnje poduzete su 8.3.2022.g. , što znači 13 mjeseci prije nastupanja pravnih posljedica stečajnog postupka.

Nadalje, zahtjev za otvaranje stečajnog postupka podnesen je 27.2.2023.g. Sporni ugovori zaključeni su 3.8.2022.g., što znači da su sporne radnje poduzete 6 mjeseci i 24 dana prije podnošenja prijedloga.

Sukladno čl. 199. st. 1. SZ može se pobijati samo ona pravna radnja koja je poduzeta tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

Odredbama čl. 200. st. 1. toč. 1.-3. i čl. 201. SZ propisan su jednomjesečni, dvomjesečni i tromjesečni rokovi prije podnošenja prijedloga u kojima su pravne radnje morale biti poduzete da bi ih se s uspjehom mogli pobijati.

Kraj činjenice da su pravne radnje poduzete izvan propisanih prekluzivnih rokova, to je jasno da se iste ne mogu više s uspjehom pobijati.

Konačno, u samom prijedlogu stečajna upraviteljica navodi da je u vrijeme poduzimanja tih pravnih radnji stečajni dužnik bio likvidan, što znači da je bio sposoban za plaćanje.

Nadalje, oštećenje dijela stečajnih vjerovnika i pogodovanje drugim stečajnim vjerovnicima je opća pretpostavka u svim slučajevima pobijanja.

To znači da se pobijati mogu one radnje kojima su stečajni vjerovnici objektivno oštećeni u njihovoj ukupnosti ili ako su radnjom koji od stečajnih vjerovnika pogodovani.

Faik Garibović i Irena Garibović nisu stečajni vjerovnici.

Pakel d.o.o. je razlučni vjerovnik.

Stečajna upraviteljica nije obrazložila kako i na koji način su (i koji) stečajni vjerovnici pogodovani pravnim radnjama trećih osoba, to jest kako je točno spornim pravnim radnjama došlo do remećenja namirenja ostalih stečajnih vjerovnika.

Posebno obzirom na postojanje razlučnih, ali i možda izlučnih prava na predmetnim nekretninama.

Između pobijane pravne radnje i umanjenja imovine dužnika iz koje se mogu namiriti vjerovnici mora postojati uzročna veza, koja bi postojala ako bi namirenje ukupnosti stečajnih vjerovnika bilo uspješnije da pobijana pravna radnja nije poduzeta. Oštećenje vjerovnika pretpostavlja da je pravnom radnjom, ekonomski gledano, smanjena mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika. Ako se vjerovnici ne bi mogli bolje namiriti, i kad pobijana pravna radnja ne bi bila poduzeta, takva pravna radnja kojom se doista smanjuje imovina dužnika ne bi bila pobojna.

Prema tome, bila je dužna pojasniti da li je, i ako je kako je točno u konkretnom slučaju sklapanjem spornih kupoprodajnih ugovora došlo do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika. Teret dokazivanja da su pobijanom pravnom radnjom oštećeni ili pogodovani stečajni vjerovnici snosi tužitelj – ovdje stečajni upravitelj.

Međutim, te pretpostavke niti su objašnjene niti su dokazane.

Iz dostavljenih izvoda jasno je da su vjerovnici Irena Garibović, Faik Garibović i City lab d.o.o. pozajmili novčane iznose stečajnom dužniku.

Iz dostavljenih računa jasno je da je stečajni dužnik izdao račune za kupljene stanove temeljem sklopljenih kupoprodajnih ugovora.

Prema tome, nije bilo nikakve zapreke da se te dospjele novčane tražbine prebiju.

Ponovno se naglašava da se pobijati može samo ona pravna radnja ako je njezinim poduzimanjem smanjena aktivna masa i time mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika umanjena, otežana ili odgođena.

Irena Garibović i Faik Garibović nisu stečajni vjerovnici pa samim time se poduzetim pravnim radnjama nije moglo njima pogodovati kao stečajnim vjerovnicima.

Pakel d.o.o je razlučni vjerovnik pa ne može biti ni na koji način oštećen spornim pravnim radnjama.

Razlučni vjerovnici su ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja po pravilima ovršnog postupka, pa i kada su prijavili tražbinu osiguranu razlučnim pravom stečajnom upravitelju, jer okolnost osporavanja razlučnog prava ne utječe na pravo vjerovnika da svoju tražbinu osiguranu razlučnim pravom namire izvan stečajnog postupka.

U konkretnom slučaju, samim uvidom u stečajni spis, poglavito u visinu potraživanja vjerovnika, ukupnu stečajnu masu, te visinu razlučnih prava, jasno je da ovdje nema mogućnosti namirenja stečajnih vjerovnika iz vrijednosti ovih stanova na kojima postoje razlučna prava.

Prema tome, evidentno je da stečajna upraviteljica ne postupa ovdje u interesu stečajnih vjerovnika, pa ni u interesu stečajnog dužnika, već isključivo po nalogu treće osobe Talus j.d.o.o. koja je u podnesku od 19.09.2023.g. zatražio da se pokrenu takve parnice iznoseći pri tome niz neistina bez ijednog dokaza kojima bi potkrijepio svoje klevetničke navode.

Na kraju, nadležna porezna uprava je u postupku poreznog nadzora nad stečajnim vjerovnikom utvrdila da se radi o valjanom pravnom poslu i ispunjenim ugovornim obvezama, to jest da je City lab d.o.o. zaključio valjani ugovor o kupoprodaji spornog stana i u cijelosti isplatio kupoprodajnu cijenu.

Dokazi: povjesni zk.ul. 17933, 18515 k.o. Zadar, ugovori, računi, potvrde o isplati, zapisnik o obavljenom poreznom nadzoru

V. Slijedom svega naprijed iznesenog jasno je da pokretanje parničnih postupaka radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika ima samo za cilj oštetiti vjerovnike Faika Garibovića, Irenu Garibović i City lab d.o.o.

Stoga se predlaže sudu uskratiti davanje zatražene suglasnosti jer je nevjerojatno da stečajni upravitelj po nalogu treće osobe – Talus j.d.o.o. koja nema nikakvu procesnu ulogu u ovom postupku, uopće i saziva skupštinu vjerovnika.

Stečajni upravitelj dužan je postupati u interesu stečajnog dužnika, a ne po nalogu Talus j.d.o.o. i drugih osoba, koji ovaj stečaj iskorištavaju za zadovoljavanje svojih sitnih interesa....

VI. A ukoliko stečajna upraviteljica ima namjeru povećati stečajnu masu radi ravnomjernog namirenja svih stečajnih vjerovnika, tada se istoj predlaže da u ime stečajnog dužnika zatraži od MFRH, Porezne uprave, Područni ured Zadar povrat pretplaćenog PDV-a temeljem predmetnih kupoprodajnih ugovora.

Naime, iz priloženih računa jasno proizlazi da je stečajni dužnik kupcima obračunao i naplatio PDV za prodane stanove, iako se radi o nekretninama koje su korištene dulje od dvije godine.

Stečajni dužnik je bio oslobođen plaćanja PDV-a na isporuku tih stanova budući su nekretnine korištene dulje od dvije godine, sve sukladno čl. 40. j. Zakona o PDV i čl. 72.b. Pravilnika o PDV-u.

Stoga stečajni dužnik ima pravo povrata PDV-a kojeg nije bi dužan platiti za predmetne isporuke predmetnih stanova.

Dokaz: zapisnik o poreznom nadzoru

U Zadru, dana 21. lipnja 2024. godine

CITY LAB d.o.o. po pun.